

عنوان مقاله:

بررسی استعاره مفهومی دریا در شعر نیما

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مطالعات مدیریت در علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

لیدا پاسبانی - دانشجوی کارشناسی ارشد پیام نور واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

معمولا شاعران از بین پدیده های طبیعی، ارتباط و پیوندهای عاطفی قابل توجه ای با دریا برقرار میکنند. در دریا ویژگیهایی وجود دارد که پهنه عاطفی و درونی شاعران را میشود با آن در قالب شعر و با ابزار بلاغی استعاره به تصویر کشید. مسئله این است که آیا آن دسته از شاعرانی که در کنار دریا متولد شده و زیسته اند، لزوما توانسته اند با دریا پیوندهای عاطفی عمیقی برقرار نمایند یا نه؟ این تحقیق باهدف توصیف، تحلیل و مقایسه بازتاب استعاره پدیده دریا در اشعار نیما صورت پذیرفته است. نتایج حاکی از آن است که نیما نسبت به برقراری عاطفی با دریا وضعیت عمیق و قابل توجهی داشته است. دریا در بیشتر اشعار نیما نمادی از مردم تلقی شده است. تسلیم بودن، خاموشی و سکوت، هیبت بیشترین صفتی است که نیما به دریا نسبت داده است.

کلمات کلیدی:

استعاره مفهومی، دریا، موج، نیما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1474785>

